

Ondřej STOLIČKA, *Slavnostní vjezd Amálie Vilemíny Brunšvicko-Lüneburské do Vídně roku 1699*, České Budějovice 2013, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, bakalářská práce, 70 s.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Práce Ondřeje Stoličky o symbolice slavnostního vjezdu Amálie Vilemíny Brunšvicko-Lüneburské, manželky Josefa I., do Vídně 24. února 1699 a konstrukci obrazu habsburských panovníků a jejich rodinných příslušníků v 17. a první půli 18. století vychází z dlouhodobého vědeckého záměru Historického ústavu FF JU, který usiluje o všestranný pohled na členy vládnoucího rodu v očích různých sociálních prostředí habsburské monarchie. Autorovo badatelské úsilí je o to sympatičtější, že si vybral problematiku, jež se na rozdíl od evropské historiografie doposud v českém dějepisectví netěšila přílišnému zájmu historiček a historiků. Své pojednání vystavěl na širokém pramenném výzkumu ve vídeňských archivech a knihovnách. Především vycházel z rozsáhlého popisu slavnostního vjezdu Josefa I. a jeho manželky do metropole podunajské monarchie z pera Jana Ferdinanda Xaviera Fachnera a dvou relací od neznámých autorů. Získané poznatky doplnil informacemi z dobového periodika *Theatrum Europaeum* a traktátu Jana Kristiána Lüniga o ceremoniálních zásadách, jež se praktikovaly na jednotlivých evropských knížecích dvorech. Stranou pozornosti neponechal ani písemnosti v Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien, které reflektovaly průběh příprav na slavnostní vjezd, a osobní korespondenci příbuzných Amálie Vilemíny Brunšvicko-Lüneburské.

Bakalářská práce je rozdělena do šesti kapitol. V nich se autor postupně zabýval jednotlivými aspekty výběru nevěsty pro Josefa I. očima hannoverského kurfiřta Arnošta Augusta, svatbou „*per procuram*“ v Modeně 15. ledna 1699, cestou nevěsty do Vídně, slavnostním vjezdem manželky Josefa I. do metropole habsburského soustátí, svatebním obřadem v kostele augustiniánů a následnými svatebními festiviti, zejména slavnostním ohňostrojem, který se uskutečnil 1. března 1699. Autorovi však nešlo o pouhé popsání vlastního průběhu samotného vjezdu a svatebních slavností. Těžiště jeho práce tvoří interpretace obsahu jednotlivých prostředků symbolické komunikace, které potvrzovaly hierarchii prostoru, jednotlivých aktérů a jejich mocenské výlučnosti.

Kritickou výhradu vznáším především k formálním nedostatkům bakalářské práce. Ačkoliv Ondřej Stolička napsal svou bakalářskou práci jazykem, který se vyznačuje přesnou větnou skladbou a jasnou výpovědí, lze v ní zaznamenat množství gramatických a

syntaktických chyb. Protože autor dokončoval práci ve značném chvatu, rovněž nevěnoval dostatečnou pozornost závěrečné redakci textu. O tom svědčí množství překlepů v poznámkovém aparátu a dokonce i v názvu kapitoly 2. *Sňatkové strategie Habsburků očima hannoverské[ho] kurfiřta Arnošta Augusta*. Stranou pozornosti nelze nechat ani skutečnost, že některé části souvětí v posledních dvou oddílech bakalářské práce na sebe nenavazují. Za další formální prohřešky považují četné chyby v citacích odborné literatury.

Přestože se Ondřej Stolička v některých částech bakalářské práce nevyvaroval popisnému pojetí, nelze při dosavadním stavu poznatků o Amálii Vilemíně Brunšvicko-Lüneburské a její svatbě s Josefem I. autorovi tento postup vyčítat. Rozprava naopak přináší množství nových cenných vědeckých poznatků o sebeprezentaci a konstrukci obrazu habsburských císařů a jejich manželek v raném novověku. Proto bakalářskou práci Ondřeje Stoličky doporučuji k obhajobě a vzhledem k množství formálních prohřešků ji navrhuji klasifikovat stupněm **velmi dobře**.

České Budějovice 4. 8. 2013

PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.